

Svátek Křtu Páně A

*Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti,
vzal jsem tě za ruku. (Iz 42,6)*

První čtení

Izaiáš 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnajícím knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě (prostředníkem) smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.

Druhé čtení

Skutky apoštolů 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: "Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel."

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: "Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?" Ježíš mu však řekl: "Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli." A tak mu vyhověl. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: "To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení."

K zamyšlení

Svátek, který dnes slavíme, je zevnitř i zvenčí začátkem něčeho nového. Na konci vánoční doby, kdy jsme oslavovali dítě, kterým se s námi chudými i bohatými, malými i velkými, pastýři i králi chtěl sám Bůh svým zvláštním způsobem setkat, oslavujeme křest Ježíše. Toho Ježíše, na kterém se naplnilo prorocké slovo z druhé knihy proroka Izaiáše. Když posloucháme, jak Bůh pověřil svého služebníka přinést spásu od Izraele každému člověku bez jakéhokoliv násilí a lidské moci, pak nám bude zřejmé, že tento služebník může být jen spasitelem, který převyšuje jakoukoliv velkou postavu Starého Zákona. Dnes slavíme, že tato toužebná prorokova slova na sebe vzala v Ježíši podobu těla. Ještě více: sluha není již více sluhou, ale též synem. Zůstává "sluhou", jelikož je připraven plnit Boží záměry, ale je zároveň i "synem" s jedinečným vztahem k Bohu. Přísliby a poslání se protínají v důležité události křtu. Křest se dotýká nejhlubšího základu naší existence. Je to pozvání "radikálně", tedy od základů změnit svůj život nebo si ho nechat změnit. Nechat se pokřtít znamená uznat dimenze života, které přesahují pouze to lidské. Znamená to, že člověk si nemůže sám určit smysl a cíl svého života. Znamená to věřit a důvěřovat, že každé povolání, které pro každého jednotlivce zvolil Bůh, mu cestu životem nezúží, ale naopak rozšíří. Tato cesta je zároveň plná neustálé Boží přítomnosti a láskyplné starostlivosti. A tak, jako stojí křest na počátku veřejného působení Ježíšova, tak stojí při křtu každého člověka důležitá dimenze: zničení vlastní omezenosti a otevření se druhým. Je proto pochopitelné, že tento svátek stojí na přelomu doby vánoční a "normální" doby každodenního všedního života. Když se zamyslíme nad událostmi minulých týdnů a našeho kam a odkud, můžeme takto posilněni vstoupit do každodenního života a svým povoláním můžeme těm, kteří jsou ukřivděni a těm, kteří selhali, přinést úplně novou Boží skutečnost. Skutečnost, která se nerozplyne a nerozbije, ale která pozvedá a osvobozuje.